

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Stjórin í Norðurlandahúsinum:

Fekk dura- fjórðingin fyri at siga sína hugsan

foto kalmur

Hjörtur Pálsson, stjórin í Norðurlandahúsinum í Føroyum, hevur verið ov opinskáraður. Tað er óivað orsøkin til, at stýrið fyri Norðurlandahúsið hevur avgjørt at koyra hann frá beinanvegin. Hjörtur hevur annars sagt upp sjálvur orsakað av samstarvs-trupulleikum.

— Eg eri harmur um, at málið fekk slíka vend. Men mín samvitska er rein, sigur Hjörtur Pálsson, ið hevur ta fatan, at í stýrinum ráða mest triggir mans: formaðurin Jan Stiernstedt, næstformaðurin Dánjal Pauli Danielsen og Sten Cold, ið var stjóri í Norðurlandahúsinum undan Hirti.

— Eg varð vaktur mikumorgunin kl. 8.45 av Jan Stiernstedt, formanninum í stýrinum fyri Norðurlandahúsið. Hann ringdi fyri at siga mær, at stýrið hevði viðgjørt mína uppsøgn á fundi, og at samtykt var at ganga henni á mæti. Harafrat høvdu teir samtykt at heita á meg um at fara úr stjórarstarvinum beinanvegin. Hann segði eisini, at hann fór at biðja næstformannin í stýrinum, Dánjal Paula Danielsen, um at bera mær boðini skrivliga. Brævið skuldi sendast við telefaksi til Føroya.

Ein andsøgn

Í brævinum stendur m.a. at stýrið fyri Norðurlandahúsið í Føroyum hevur góðkent umsóknina um at verða loystur úr starvinum sum stjóri í Norðurlandahúsinum í Føroyum. Stýrið hevur eisini samtykt at biðja meg um við tað sama at fara frá. Eg fái lön í triggjar mánaðir frá uppsagnardegnum, t.v.s. 6. mars 1985.

— Bæði Jan Stiernstedt og Dánjal Pauli Danielsen

søgdu, at eg skuldi sleppa at avgreiða nøkur mál. Fyri mær er tað ein spurningur, sum teir lata standa opnan, um eg undir slíkum umstøðum bara skal lata lykklarnar frá mær og í stundini fara út úr húsinum, ella um eg skal avgreiða nøkur mál. Men hvat meina teir við? Tað eru nógv mál í gongd á einum stovni sum hesum, og skal eg bara fara frá teimum? Eg haldi, at eg nýðist at velja nøkur út, sum eru mest átrokandi. Eg fekk at vita, at eg skuldi fáa rimiliga tíð til hetta, men hvat er rimilig tíð undir slíkum umstøðum? Skuldi eg havt rimiligar stundir til at avgreiða málini ella gera, hvat eg kundi fyri at geva øðrum málini og arbeiði við tí, so skuldi eg havt longri tíð enn tveir triggjar dagar. Men fyri mær at siggja er tað ein andsøgn í, at eg bæði skal fara frá við tað sama og hava rimiliga tíð. Eg spurdi bæði næstformannin og formannin um hetta, og teir ásettu ongan dag. At eg verði her til vikuskiftið t.d. helt Dánjal Pauli vera í lagi.

Eg nýðist undir øllum

umstøðum at seta meg í samband við ein sakførara at ráðføra meg við.

Sagt ov nógv

— Hvi hevur stýrið tikið hesa avgerð?

— Tað fari eg ikki at siga nakað um. Stýrið má sjálvt svara fyri, hvi henda avgerðin er tikin. Eg fari ikki at leggja teimum orð í munn.

Men eg havi fingið at vita frá formanninum, at stýrið leggur meg undir at hava sagt ov nógv til bløðini og alment seinastu tíðina, frá tí eg segði upp. Tað mugu fólk sjálv tulka og gera sær meingar um, hvi stýrið ikki vil, at mál, sum ikki eru í lagi, skulu fram.

— Vil tað siga, at tú hevði kjaftband?

— Eg skilji tað soleiðis, at stýrið tekur málið ógvuliga álvarsliga, at eg ikki fullkomiliga noktaði at úttala meg.

Í brævinum, sum eg sendi, tað eg segði upp, segði eg, at eg vildi bara siga meg úr starvinum, men eg tók mær rætt til seinni at koma við eini frágreiðing til stýrið um,

Hjörtur Pálsson segði upp stjórarstarvið í Norðurlandahúsinum. Hann kendi seg nuyddan til tað.

hvorjar orsøkirnar vóru til, at eg segði upp.

Tað, sum nú er hent, skilji eg soleiðis, at stýrið hevur hildið seg vera noytt til at koma við eini frágreiðing og gera nakað. Nú veit eg ikki, men merkir hetta, at stýrið ikki vil hava nakra frágreiðing? Annars havi eg fingið at vita frá formanninum og næstformanninum, at eg eri vælkominn á fundin hjá stýrinum 3. mai og har leggja málið fram. Tað havi eg nú ikki tikið støðu til.

— Men hvi vil stýrið hava teg burtur?

— Eg veit ikki, men Jan Stiernstedt hevur sagt við meg, at øll umtala skaðar húsið. Hann heldur vist, at eg havi sagt ov nógv, og verði eg sitandi longur, er vandi fyri, at eg sigi meira, men tað veit eg ikki.

Eru tað ávisir persónar, sum vilja hava teg burtur?

— Tað kann eg ikki siga, tí brævið, sum eg havi fingið, er sent í navninum hjá øllum stýrinum, so tað má vera alt stýrið, ið stendur aftan fyri. Eg var jú ikki til staðar, so eg veit ikki, um tað er einmælt. Um tað eru ávisir persónar, veit eg ikki, men eg kann siga, at tá

talan er um stýrið, teir átta persónarnar, sum sita har, so havi eg mest havt at gjørt við formannin, næstformannin og sjálvandi mín undanmann, Steen Cold. Og mín uppfatan er, at tað eru teir triggir, ið hava mest at siga í stýrinum.

— Eg haldi, at tað sum eg nevndi fyri formanninum og næstformanninum longu í november, hevur verið ein forðing fyri, at arbeiðið her í húsinum kundi ganga, sum eg upprunaliga vildi.

— Eg haldi, at tað seinasta neyvan er sagt í hesum málinum.

— Hvussu yvirtók tú stjórarstarvið?

— Tá eg kom í húsið, vórðu gjørdar vissar reglur, sum ikki høvdu verið áður skrivliga. Tað var bæði viðvíkjandi starvslýsinum, ráðgevaravirksemi. T.d. hevði húsið framanundan ikki havt nakran varastjóra, tað varð so avgjørt. So kundi verið spurt, um tað ikki hevði verið rættari, tá ein nýggjur maður kom til, at biðja við tí, til hann kom. Eg var heldur ikki nøgdur við tann mátan, mín undanmaður setti meg inn í arbeiðið, tá eg kom. Eftir minari áskoðan varð eg

ikk settur inn í arbeiðið, soleiðis sum eg sum nýggjur maður á staðrum hevði brúk fyri.

Upp á tann mátan havi eg ikki fingið ta undirtøku og uppbakking, sum eg hevði væntað, at ein nýggjur stjóri fór at fáa.

— Hevur stýrið lagt seg út í titt arbeiði?

— Eg haldi, at teir triggir, formaðurin, næstformaðurin og undanmaður min, høvdu størri hug at stýra nógvum í sambandi við húsið og virksemið, enn eg framanundan hevði varhugan av ella helt vera rimiligt.

— Ert tú skuffaður?

— Tað vildu øll sagt í minari støðu. Men tað er greitt, at eg havi mína uppfatan í málinum og stýrið hevur sína. Eg eri harmur um, at tað gekk so, men eg haldi ikki, at eg havi so ringa samvitsku, at eg av tí orsøk skal vera skuffaður.

— Hevur tú fingið nakran stuðul her í Føroyum?

— Ógvuliga stóran stuðul frá nógvum, nógv meira enn eg nakrantið hevði væntað, ikki minst nú eftir at eg havi sagt upp. Og stuðulin eri eg fegin um.

randi